

ת"פ 47888/01/16 - מדינת ישראל נגד מ א,

בית המשפט המחוזי בחיפה

27.2.17

ת"פ 47888-01-16 מדינת ישראל נ' א

לפני כבוד השופט כמאל סעב

המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם מ א,

ב"כ המאשימה: עו"ד הגב' אילנה קוזמינר

ב"כ הנאשם: עו"ד ליאור בר זהר

גזר דין

א. פתח דבר:

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של שוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 - (להלן: "חוק העונשין").

ב. עובדות כתב האישום:

2. ביום 15.1.16, בשעה 11:20 בערך, נכנס הנאשם לסניף בנק לאומי, ברחוב הרצל 30 בטירת הכרמל - (להלן: "הבנק"), כשהוא מצויד בשקית ניילון שקופה בצבע אדום - (להלן: "השקית"). הנאשם הסתכל סביבו על המתרחש בבנק, יצא מהדלת ולאחר מספר דקות חזר לבנק בשנית, כשלאישו כובע צמר והשקית בידו.

3. הנאשם ניגש לפקידה בבנק נ. ל. - (להלן: "המתלוננת" או "הפקידה"), שישבה אותה עת מאחורי דלפק הקופות, הושיט לעברה את השקית ודרש, תוך איומים, שתמסור לו את הכסף באומרו: "זה שוד", וזאת בכוונה להפחידה ועל מנת להשיג את הדבר הנגנב.

המתלוננת, בשל פחדה מאיומו של הנאשם, הכניסה לשקית שטרות כסף בסך של 2,000 ₪ - (להלן: "סכום עמוד 1

הכסף").

4. הנאשם, לאחר שקיבל לידו את השקית אשר בתוכה סכום הכסף, נמלט מהבנק והחביאה בין שיחים בשדה הנמצא בקרבת ביתו, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר מבעליו שלילת קבע.
5. במעשיו המתוארים מעלה, נטל ונשא הנאשם כספים בסך כולל של כ- 2,000 ₪, שבבעלות הבנק, ללא הסכמת הבנק, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר שלילת קבע, כשבשעת מעשה או בתכוף לפניו איים בביצוע מעשה אלימות באדם או בנכס כדי להשיג את הדבר הנגנב, לעכבו אצלו או כדי למנוע התנגדות לגניבה.

הכרעת הדין על קצה המזלג:

6. כאמור, הנאשם כפר בחלק מעובדות כתב האישום ובהתאם לכך שמעתי את ראיות הצדדים.
7. ביום 5.10.16, הרשעתי את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, על יסוד הראיות שהונחו בפניי.
8. בהכרעת הדין ציינתי כי הנאשם הודה כמעט בכל עובדות כתב האישום, הוא הודה שנכנס לתוך הבנק, כשהוא מצויד בשקית, הסתכל סביבו, יצא החוצה ולאחר מספר דקות חזר שוב לבנק כשהוא חובש כובע צמר ובידו שקית. עוד הודה הנאשם שהושיט את השקית לפקידה ודרש כסף, אם כי טען כי לא איים על הפקידה בשום צורה.
9. הנאשם לא חלק על התחושות הסובייקטיביות של הפקידה בעת המעשה והודה כי הפקידה הכניסה לשקית כסף בסך של 2000 ₪.
10. זאת ועוד הודה הנאשם שלאחר שהפקידה הכניסה לשקית סכום הכסף, נמלט מהבנק והחביא את השקית בין השיחים בשדה הנמצא בקרבת ביתו.
11. על יסוד העובדות אשר אינן שנויות במחלוקת, נדרשתי לקבוע האם במקרה שלפנינו יסודות עבירת השוד נתקיימו במלואם ובמיוחד רכיב "האיום לבצע מעשה אלימות"? והגעתי למסקנה כי המאשימה הוכיחה בפניי מעל לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע עבירת השוד, וזאת מאחר שהתקיימו בעניינו כל יסודות עבירת השוד, קרי, שהנאשם גנב כסף מהבנק, תוך איום באלימות המתבטא באמירה ובהתנהגות, בשעת ביצוע הגניבה וכל זאת בכוונה להשיג את הכסף הנגנב ולשלול אותו שלילת קבע מבעליו.
12. עוד קבעתי בהכרעת הדין כי כוונתו של הנאשם לבצע שוד מתבטאת בכך שהוא תכנן את צעדיו, הצטייד בכובע צמר ובשקית מבעוד מועד וכן סרק את מקום האירוע בטרם ביצע את מעשיו ומיד עם קבלת הכסף נמלט בריצה מהמקום, כל אלה מלמדים ומעידים על קיומו של היסוד הנפשי והכוונה הפלילית של הנאשם לבצע את השוד, כשבסופו של יום, בוצע שוד שבעקבותיו נמסר לנאשם כסף לא לו.
13. לאחר מתן הכרעת הדין, החלטתי לשלוח את הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו, זאת בהתאם לבקשת הסנגור ובהתחשב בנסיבות שפורטו על ידו לרבות גילו הצעיר של הנאשם, עברו הנקי ומצבו הנפשי.

14. הנאשם כבן 26, יליד 0.0.90, רווק, מתגורר בדירה שכורה ע"י אמו ומתקיים מקצבת נכות של המל"ל.
15. הוריו פרודים מזה שנים רבות, אביו כבן 63 אינו עובד וסובל ממחלת סרטן, אמו כבת 70 מתקיימת מקצבת המל"ל.
16. שירות המבחן ציין כי הנאשם שולב בטיפול תרופתי במסגרת המחלקה לטיפול נפשי ב- "מעלה הכרמל", בנוסף החל טיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות במחלקת הרווחה בטירת הכרמל.
17. מאינפורמציה שקיבל שירות המבחן ממרכז לבריאות הנפש "מעלה כרמל", עלה כי הנאשם מוכר למרכז מגיל 17. בשנת 2007 עבר מספר אשפוזים במצבים פסיכויטיים פעילים ובגין מחשבות אובדניות ומחשבות שווא. הנאשם אובחן כלוקה בסכיזופרניה והיה באשפוזים ובמעקב פסיכיאטרי במרפאות חוץ.
- בינואר 2016 עבר הנאשם הסתכלות בתנאי אשפוז עקב ביצוע העבירה הנדונה ובפברואר 2016 אושפז כחודש ימים עקב החמרה במצבו על רקע הפסקת טיפול תרופתי ובחודש מרץ 2016 שוחרר מבית חולים והומלץ על המשך טיפול ומעקב פסיכיאטרי במרפאת "מעלה כרמל". עוד אושפז הנאשם ביום 13.5.16 עד ליום 29.5.16.
18. הנאשם נטול עבר פלילי.
19. באשר לעבירה המיוחסת לו הודה הנאשם בביצועה, הביע חרטה בגין מעשיו וציין כי למד לקח מהסתבכותו והבין את חומרת העבירה.
20. שירות המבחן התרשם מבחור ילדותי, נעדר זהות מגובשת, בעל סף גירוי נמוך, נעדר כוחות ויכולות, המאופיין בביטחון ובדימוי עצמי ירודים וסובל מחסכים רגשיים, גילה תלות רגשית וכלכלית באמו לאורך שנים, מתקשה לגלות עצמאות תפקודית בתחומי חיו בשל מורכבות מצבו הנפשי, כשלא מתקיימים באישיותו קווים עבריינים או מניפולטיביים.
21. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם מגלה כיום הבנה לחומרה שבמעשיו ולהשלכותיהם על האחרים. להערכת שירות המבחן, הסיכון להישנות עבירות אלימות הינו נמוך ברמת מסוכנות בינונית.
22. עוד העריך שירות המבחן כי קיים צורך בטיפול מותאם לצרכיו של הנאשם על מנת למנוע הידרדרות

במצבו וחזרתו לביצוע עבירות.

23. נוכח הצהרותיו של הנאשם באשר לנכונותו להמשיך בקשר הטיפולי במסגרת הרווחה ובטיפול הפסיכיאטרי הכולל גם טיפול תרופתי הנדרש לאיזון מצבו הנפשי, ולהיות במעקב פסיכיאטרי, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך תקופה של שנה וחצי, כשבמהלך תקופה זו ימשיך הנאשם בהליך הטיפולי במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות ובמקביל להמשיך בטיפול פסיכיאטרי. עוד המליץ שירות המבחן להימנע מהטלת קנס כספי לאור מצבה הכלכלי הקשה של משפחת הנאשם.

24. להערכת שירות המבחן שליוח הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריאח עלולה לחשוף אותו לנורמות התנהגות וחשיבה עברייניים בבואו במגע עם אסירים אחרים שינוצל על ידם בשל מאפייני אישיותו ומצבו הנפשי.

ד. טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה:

25. המאשימה התייחסה לתיקון 113 לחוק העונשין וטענה כי הנאשם במעשיו פגע בערכים חברתיים מוגנים ובהם הזכות לביטחון אישי, זכות הקניין, הגנה על שלום וביטחון הציבור ככלל, והגנה על שלום וביטחונם של עובדי מוסדות ציבוריים בפרט. ציינה כי המדובר בפגיעה קשה בקורבנות תמימים, עובדים ולקוחות, אשר נקלעים בעל כורחם לסיטואציה כוחנית בה הם חווים פחד.

26. המאשימה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה וטענה כי הכניסה המקדימה לסניף, ההצטיידות בשקית ובכובע צמר וחבישת הכובע במהלך השוד, מעיד על תכנון מוקדם. עוד טענה המאשימה כי הנאשם ביצע את השוד לאור יום, במקום ציבורי, בו נמצאים עובדים ולקוחות רבים מידי יום וכי התנהגותו מעידה על תעוזה רבה והעדר מורא מפני החוק.

27. לטענת המאשימה, בתי המשפט התייחסו רבות לעובדה שנאשם אינו יכול לצפות באיזה אופן יתפתח אירוע השוד ומה תהיה תגובת ציבור הנוכחים במקום ותגובת הנאשם לכך. עוד ציינה כי מדובר באירועים שלפעמים מסתיימים בקיפוח חיי אדם או בפגיעות קשות בגוף ו/או ברכוש.

28. לדעת המאשימה, נקודת המוצא בגזירת העונש בעבירות מסוג זה היא: מתן משקל נכבד לחומרת העבירה והעדפת שיקולי ההלימה והגמול על פני שיקולים אחרים.

29. המאשימה ביקשה לדחות את המלצת שירות המבחן, כי לדעתה, שירות המבחן לא ייחס את המשקל

הראוי לחומרת העבירה המיוחסת לנאשם. עוד טענה, כי בהתאם לתסקיר, למעשה; חרף הליך טיפולי של כחצי שנה, לא חלה כל התקדמות בעניינו של הנאשם ונראה כי הוא נעדר מוטיבציה בהקשר לתהליך הטיפולי. הנאשם משליך את האחריות לביצוע העבירה לשתיית אלכוהול ונטילת תרופות פסיכיאטריות.

30. המאשימה הפנתה לפסיקה והיא סבורה כי מתחם הענישה ההולם במקרה שלפנינו הינו בין 2 עד 4 שנות מאסר.

31. אשר על כן ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם עונש במסגרת המתחם שהוצע על ידה וזאת לצד מאסר מותנה מרתיע, פיצוי וקנס כספי.

טיעוני הסניגור:

32. הסניגור הפנה לתסקיר שירות המבחן אשר תוכנו פורט לעיל והדגיש כי הנאשם כבן 26, רווק, הודה ברוב עובדות כתב האישום בפתח משפטו וגם בחקירתו במשטרה ועקב כך, ניהול משפטו היה קצר והתמקד בנושא משפטי, דבר שחסך זמן שיפוטי והעדת עדים. לטענתו, הודאת הנאשם טומנת בחובה גם קבלת אחריות.

הסנגור ציין כי לא נגרם כל נזק בעקבות האירוע נשוא כתב האישום וכי הכסף הוחזר מיד והדגיש כי הנאשם הוא זה שהוביל את השוטרים למקום שבו החביא את הכסף שהוחזר לבנק.

33. לטענת הסנגור, מבלי להקל ראש בחומרת העבירה הרי שמעשה השוד המיוחס לנאשם נמצא ברף הנמוך של עבירת השוד הקלאסית.

34. הסנגור הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר והדגיש כי הנאשם סובל מבעיות נפשיות לא מעטות וכי אומנם הוא נמצא כשיר לעמוד לדין, אך הוא מתמודד עם קשיים רבים ואושפז מספר פעמים, גם בשלב מעצר הבית, בעקבות מצבו הנפשי.

35. לטענת הסנגור יש לנקוט בגישה ענישתית המקובלת במקרים שהם קרובים לסייג - העדר אחריות פלילית בשל מצב נפשי, זאת בשל מצבו הנפשי של הנאשם הקרוב לסייג הזה ולכן יש להקל בעונשו בשל כך, לדעתו.

36. הסנגור ציין כי הנאשם היה עצור 12 ימים מאחורי סורג ובריח לראשונה בחייו, ולאחר מכן שוחרר בתנאים ומזה חודשים ארוכים לא היו הפרות מצדו ולכן יש לקחת נתון זה לטובתו, בבוא בית המשפט

לקבוע את העונש.

37. הסנגור הגיש אסופה של פסקי דין וציין כי במקרים יותר חמורים מהמקרה שלפנינו, כשאינן ברקע בעיות נפשיות, הסתפקו בתי משפט בעונש מאסר שרוצה בדרך של עבודות שירות. הסנגור סבור כי במקרה דנן ניתן לקבל את המלצת שירות המבחן, מטעמי שיקום ולהסתפק בענישה שיקומית צופה פני עתיד, כהמלצת שירות המבחן..

38. אשר על כן, ביקש הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו מבן וענישה צופה פני עתיד. לחילופין, ביקש הסנגור להטיל על הנאשם מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות. עוד ביקש הסנגור לא להטיל קנס נוכח מצבה הכלכלי והקשה של משפחת הנאשם ולאור העובדה כי הכסף כבר הוחזר לבנק.

ה. דברי הנאשם:

39. הנאשם הביע חרטה על מעשיו ולקח אחריות.

ו. דין בסוגיית גזירת הדין:

40. הנאשם הורשע, בעבירת שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין .

41. כעולה מהכרעת הדין, הנאשם נכנס לבנק, כשהוא חבוש כובע צמר, ניגש למתלוננת אשר שהתה אותה עת בדלפקה, התעלם מהלקוחות אשר אותם שירתה והושיט לפניה שקית, כאשר הוא טוען בפניה כי המדובר בשוד. המתלוננת העבירה לנאשם את סכום הכסף שהיה בידה אותה עת וזה הסתלק מהמקום עם השלל.

42. על כתפי בית המשפט מוטלת החובה לקבוע מתחם ענישה הולם לנסיבות העבירה אשר בוצעה ע"י הנאשם, זאת בהתאם לאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, ואשר ממנו עולה כי בבואו לעסוק במלאכת גזירת הדין, יתחשב בית המשפט בארבעה שיקולים והם:

הערך חברתי אשר נפגע מביצוע העבירה; מידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה, זאת כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין.

43. אין צורך להרחיב באשר לערך חברתי שנפגע כתוצאה מביצוע עבירת השוד. הפסיקה שבה והדגישה את החומרה הרבה הגלומה בעבירה זו, הטומנת בחובה, מעבר להיבט הכספי והכלכלי הברור, גם

פגיעה פיזית ואף נפשית בקורבנות העבירה, כמו גם פגיעה בשלומם ובתחושת הביטחון של הציבור בכללותו. על רקע זה הודגש בפסיקה הצורך בענישה ההולמת חומרה זו - ראו למשל: ע"פ 588/13 פלוני נ' מדינת ישראל - (ניתן ביום 27.8.13); ע"פ 5617/13 כהן נ' מדינת ישראל - (ניתן ביום 27.5.14); ע"פ 1127/13 עמאואל גברזיי נגד מדינת ישראל - (ניתן ביום 15.1.14).

44. לא די בפגיעה הקשה בתחושת הביטחון האישי, אלא שיש במעשים אלו בכדי להטיל אימה ופחד בעובדי הבנקים בפרט ומשרתי הציבור בכלל.

יתרה מכך, אף אם אין במהלך ביצוע השוד פגיעה פיזית ממשית בקורבן, הרי יש בו משום פגיעה נפשית שאף טומנת בחובה פוטנציאל גבוה לפגיעה פיזית, זאת במיוחד בשים לב לכך שהקורבן לעולם אינו יכול לדעת בוודאות אם מבצע השוד חמוש אם לאו - ראו לעניין זה ע"פ 2678/12 סלאמה אבו כף נ' מדינת ישראל - (ניתן ביום 15.1.13), שם חזר בית המשפט העליון והדגיש את:

"החומרה שבעבירת השוד, לאור יום, אף אם מדובר בפתק שהוגש לפקידת הדואר והגם שהשוד בוצע ללא נשק קר או חם. מעשה כזה, למרבה הצער, פוגע קשות בתחושת ביטחון העובדים".

45. לצערנו, סניפי הבנק השונים ומקומות נוספים כדוגמתם הפכו ל"טרף קל" בידי עבריינים, גם כאלה המכורים לסמים ומבקשים לממן את צרכיהם באמצעות ביצוע עבירות מסוג זה. לפיכך, קיימת חובה להגן על כלל הציבור מפני עבריינים מסוג זה על ידי הרחקתם מהציבור לשם הגנה על ביטחונם - ראו: ע"פ 4204/07 סוויסה נ' מדינת ישראל, (ניתן ביום 23.10.08) וע"פ 4177/06 מדינת ישראל נ' אבו הויד - (ניתן ביום 21.6.06).

46. כאמור, בחינת מדיניות הענישה בעבירות שוד, מראה כי קיימת קשת רחבה של מעשי שוד השונים זה מזה בנסיבותיהם, בתכליתם ובדרגת חומרתם. מאחר וכך הדבר, תלויה מידת הענישה הנוהגת בנסיבותיו הקונקרטיים של מעשה השוד וחומרתו - ראו לעניין זה ע"פ 772/13 יחיא נגד מדינת ישראל - (ניתן ביום 29.6.14).

47. יחד עם זאת, ובמקרים שאינם שכיחים כלל, ייטה בית המשפט לקולא בשל שיקולי שיקום וזאת לפי סעיף 40ד(א) לחוק העונשין.

היטיב לתאר את הדברים כב' השופט א' רובינשטיין במסגרת ע"פ 4841/13 ספי נ' מדינת ישראל - (ניתן ביום 6.2.14), כאשר כתב כך:

"באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - כנודע, לובשת עבירת השוד פנים וצורות רבות וקביעת מתחמי הענישה ההולמים בגינה מגוונת; אך פטור בלא כלום אי אפשר (בבלי, חולין כז ע"ב), ואת המסגרת קבע כמובן המחוקק בקביעת "תג העונש" לעבירה זו - אין זהה דינה של עבירה שנעברה תוך פגיעה פיזית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפחדה בלבד; אין זהה דינה של עבירה שנעברה לאחר תכנון

והכנה מוקדמים לעבירה אקראית-ספונטנית; אין זהה דינה של עבירה שנעברה בחבורה לדינה של עבירת אדם יחיד; אין זהה דינה של עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק, חם או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בנשק; אין זהה דינה של עבירה חד פעמית למסכת שיטתית של עבירות. נוכח כל אלה, עיון באסופת הפסיקה, ממנה מבקשים המערערים להיבנות, מגלה כי "אין הנידון דומה לראיה" (בבלי, פסחים ט"ו ע"א). הגם שהשופט ס' ג'ובראן העמיד במקרה אחד את מתחם הענישה הראוי בגין עבירות שוד "ספונטניות" על תקופה של בין 6 חודשים לבין שנתיים מאסר בפועל (ע"פ 7655/12 פייסל נ' מדינת ישראל (2013)), בנידון דידן עסקינן בשוד מתוכנן ויזום בצוותא. יתר על כן, עיון בפסיקה מתגלה כי המתחם והעונש שנגזר בגדרו אינם חורגים מן המקובל בעבירות שוד שבוצעו בנסיבות דומות "....".

48. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל כך, למשל, נגזרו על נאשמים בנסיבות דומות העונשים הבאים:

בע"פ 6752/10 טרואשוילי נ' מדינת ישראל - (ניתן ביום 05.04.11), הורשע הנאשם בעבירה של שוד בנק באמצעות פתק, לפי סעיף 402(א) לחוק והושתו עליו 10 חודשי מאסר בפועל. יוער כי במקרה זה דובר באדם בעל רקע נורמטיבי שהוגש בעניינו תסקיר חיובי שהמליץ על ריצוי מאסר בעבודות שירות.

בע"פ 7655/12 פייסל נ' מדינת ישראל - (ניתן ביום 04.04.13), הורשע הנאשם בעבירה של שוד בצוותא, לפי סעיף 402(א) לחוק שכללה התזת תרסיס לעיני המתלונן ובימ"ש עליון הקל בעונשו והשית עליו 20 חודשי מאסר בפועל בשל העדר עבר פלילי, נסיבותיו האישיות, גילו הצעיר והודאתו.

בע"פ 5940/13 ימין נ' מדינת ישראל - (ניתן ביום 07.01.14), הורשע הנאשם בעבירה של שוד והחזקת סמים. הנאשם נכנס לסניף בנק, ומשראה לקוחות יצא, חזר שנית כשהללו יצאו, כיסה את פניו וניגש לכספרית, תוך החזקת טלפון נייד מתחת לחולצתו באופן שנחזה כאילו ברשותו אקדה, וזאת כדי להפחידה. ביהמ"ש המחוזי קבע מתחם ענישה של מאסר שנה עד שלוש שנים, ולאחר שסקר את הנסיבות הספציפיות במתחם הענישה ומחוצה לו לחומרה ולקולה, השית 24 חודשי מאסר בפועל. ביהמ"ש העליון דחה את ערעורו.

בע"פ 5535/12 כאברי נ' מדינת ישראל - (ניתן ביום 1.5.13), קבע השופט י' דנציגר כי טווח הענישה הנוהג לעבירות שוד הינו בין 32 חודשי מאסר בפועל ל-42 חודשי מאסר בפועל, תוך שהוא מבהיר כי בקביעת טווח זה ניתן להתייחס לריבוי מקרי השוד באופן כללי.

בע"פ 452/14 ניסים דבוש נגד מדינת ישראל - (ניתן ביום 3.4.14), שם דובר בשוד תחנת דלק תוך שימוש באופנוע גנוב ואקדח צעצוע. בית המשפט המחוזי הטיל על המערער עונש של ששה חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן לשנה ופיצוי למתלונן בסך 2000 ש"ח. המערער הגיש ערעור לבית המשפט העליון וטען כי יש מקום להורות על מתן צו שירות לתועלת הציבור חלף המאסר בדרך של עבודות שירות. בית המשפט העליון

דחה את הערעור וקבע כי בית משפט המחוזי הלך "כברת דרך לכיוונו של המערער נוכח שיקומו, תוך ששקל גם את גילו הצעיר ושאר נסיבותיו האישיות כדבעי. לאחר ניכוי תקופת המעצר בה שהה המערער, עליו לרצות ארבעה חודשי מאסר בפועל על דרך עבודות שירות. זוהי חריגה משמעותית לקולה ממתחם הענישה, שניתן לומר שהייתה במקומה בזמן מתן גזר הדין".

49. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40ט לחוק העונשין כאמור; ניכר כי אין מדובר באירוע עם נסיבות מחמירות מאוד. אין קשר, אין חבורה, אין נשק, אין סכין, והתכנון אינו בשיא התחכום; והחשוב מכל - אין נפגעים. לפיכך, ביחס לקבוצת המעשים החמורים מסוג "שוד בנק", זהו מעשה בינוני בחומרתו; אולם אדגיש כי גם אם היו מקרים יותר חמורים אין לזלזל בחומרת נסיבות השוד שביצע הנאשם שבפניי.

50. בנסיבות אלו, בזיקה לערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו ממעשי הנאשם ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים הן בהתאם לפסיקה שהפנו אליה הצדדים והן לפסיקה נוספת, וכן בזיקה לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אני סבור כי בנסיבות מקרה זה מתחם העונש ההולם **נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל** - ראו והשוו ע"פ 7655/12 פייסל נגד **מדינת ישראל** - (ניתן ביום 4.4.13), וע"פ 3879/12 פלוני נ' **מדינת ישראל** (ניתן ביום 30.1.13)

51. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40יא לחוק העונשין, יש לזקוף לזכותו של הנאשם את העובדה שהודה ברוב עובדות כתב האישום כבר בשלב מוקדם, כאשר הודאתו טומנת בחובה גם את נטילת האחריות על מעשיו והבעת חרטה. כמו כן, לקחתי לתשומת ליבי במידה מסוימת את מצבו הנפשי כאשר הוא אובחן כסובל מסכיזופרניה ונמצא במעקב פסיכיאטרי, את הרקע שהובילו לביצוע המעשה ויתר נסיבותיו האישיות שפורטו בתסקיר. כמו כן התחשבתי בעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי ונעדר קווים עברייניים, ובכך כי חפץ הוא להתרחק מסביבה מכשילה ושליטת.

52. בנוסף לכל האמור מעלה, התחשבתי העיקרית במקרה דנן באה בעקבות הטיפול אותו עובר הנאשם, זאת כעולה מתסקיר שירות המבחן.

53. הנאשם החל כאמור בתסקיר בהליך טיפולי במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות וכן בטיפול פסיכיאטרי הכולל טיפול תרופתי הנדרש לאיזון מצבו הנפשי והביע נכונות להמשיך בהליך זה ולהיות במעקב פסיכיאטרי.

54. כאן המקום לציין כי סעיף 40ד לחוק העונשין מאפשר חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם, זאת בשל שיקולי שיקום וכפי לשון סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, תעשה החריגה הנ"ל (לקולא) - במידה ובית המשפט התרשם "**כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי שישתקם**". ראו גם ע"פ 5718/16 **זהבי מיכל נגד מדינת ישראל**, (ניתן ביום 21.11.16) והגם שמדובר בעבירות שונות, אך בשל שיקולי שיקום, הקל בימ"ש עליון באמרו: "**מבחינה משפטית, נכון יהיה להתייחס לסעיף 40ד לחוק העונשין**

על פיו שיקולי שיקום עשויים להצדיק סטייה ממתחם הענישה שנקבע על ידי בית המשפט".

55. במקרה דנן, מצאתי לנכון לחרוג לקולא, במידת מה, ממתחם הענישה שקבעתי לעיל וזאת מטעמי שיקום בהתאם לסעיף 40ד(א) לחוק העונשין. יודגש כי נוכח המתואר בתסקיר וההליך השיקומי שעובר הנאשם, קיים סיכוי ממשי לשיקום.

56. ראוי לציין כי האינטרס השיקומי של הנאשם הוא גם האינטרס הציבורי של כלל החברה, שתהנה משיקומו וקבלת טיפול מותאם לצרכיו על מנת למנוע הידרדרות במצבו וחזרתו לביצוע עבירות. יחד עם זאת, אין מקום לחרוג ממתחם הענישה עד הטלת צו מבחן בלבד כהמלצת שירות המבחן, וזאת נוכח חומרת העבירה.

ז. סוף דבר:

57. לאחר שנתתי דעתי לכלל השיקולים המתבקשים, בחנתי את נסיבות העבירה, נסיבותיו של הנאשם, תסקיר שירות המבחן, אסופת הפסיקה, אני מחליט להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, אם ימצא הנאשם מתאים לכך, על ידי הממונה. מתקופת המאסר יש להפחית את ימי המעצר מיום 15.1.16 ועד ליום 28.1.16 - ראו סיכומי המאשימה בכתב סע' 2.

ניתן לזמן את הנאשם לראיון או למפגש וזאת בנייד של אמו: *** או ע"י בא כוחו 0505760061 או פקס 048211042

לאור זאת, מתבקש הממונה על עבודות השירות להגיש לבית המשפט חוות דעת וזאת עובר ליום 29.3.17 שעה 10:30, כשבישיבה זו ישלימו הצדדים את טיעוניהם, אם ירצו בכך.

הוסברה לנאשם חובתו לשתף פעולה עם הממונה ולהתייצב לכל ראיון ו/או מפגש אליו יוזמן ע"י הממונה.

ב. צו מבחן למשך שנה וחצי. תוך הסברת משמעות הפרת צו שירות המבחן וסמכות שירות המבחן לבקש הפקעת הצו ומשמעותי, ענה הנאשם שהדברים ידועים לו וכי הוא מבין את משמעות הפרת צו המבחן, לרבות הטלת עונש מאסר נוסף לזה שהוטל עליו, במידה ובית המשפט יקבל את בקשת שירות המבחן ויפקיע את צו המבחן.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם תוך שלוש שנים מיום מתן גזר הדין, עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע ויורשע בגינה.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור תוך שלוש שנים מיום מתן גזר הדין בגין עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון ויורשע בגינה.

ה. בשל מצבה הכלכלי הקשה של משפחת הנאשם כפי שעולה מהתסקיר ונסיבותיו האישיות והנפשיות ובשל העובדה כי הכסף הנשדד הוחזר לבנק, החלטתי שלא להטיל פיצוי וקנס.

המזכירות תעביר לממונה עותק מגזר הדין והוא מתבקש להגיש את חוות דעתו עובר למועד הדין הקבוע לעיל.

אדגיש גם עתה שזכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום, הודעה לנאשם, ואשוב ואדגיש זאת גם במסגרת ההחלטה שתינתן לאחר קבלת חוות דעת הממונה.

הוסברה לנאשם חובתו להתייצב לדין שנקבע.

ניתן היום, א' אדר תשע"ז, 27 פברואר 2017, במעמד הנאשם, בא כוחו עו"ד ליאור בר זוהר ובא כוח המאשימה עו"ד אבי אור זך.

הערה:

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לממונה על עבודות שירות בצירוף עותק מכתב האישום ולשירות המבחן, יש לשלוח עותק מגזר הדין בלבד.